„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Ner. 153. Piątek 8. Lipca 1870. Rok wydania 60.

Część urzędowa.

C. k. ministerstwo skarbu mianowało sekretarza dyrekcyi skarbowej w Czerniowcach Karola Mikolasza sekretarzem krajowej dyrekcyi skarbowej we Lwowie.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego

od 15. kwietnia do 15. czerwca 1870.

(Dokończenie.)

Na zapytanie c. k. sądu wyższego o zdanie w sprawie zniżenia przymusowych stowarzyszeń cechowych odpowiedział Wydział krajowy:

1. iż oświadcza się za zniesieniem przymusu i pozostawieniem dobrowolnemu porozumieniu się członków;

2. co do funduszów cechowych należy takowe tam, gdzie się takie dobrowolne stowarzyszenia utworzą, oddać im w administracyę pod kontrolą gminy;

3. gdzie zaś nie utworzą się stowarzyszenia, fundusz cechowy ma przejść na gminę, która będzie nim administrować na korzyść konstytuentów do czasu ich wymarcia, poczem dopiere fundusz pomieniony idzie do majątku gminnego, lub oddanym zostanie dobrowolnemu stowarzyszeniu, jeżeli takowe tymczasem powstanie.

Wydział krajowy oświadczył się za zdaniem c. k. Namiestnictwa, ażeby nadal obligacye indemnizacyjne lit. a. najwyżej w kwocie 10.000 złr. przepisywane były.

Na wezwanie c. k. sądu wyższego do wyboru delegata do komisyi, złożonej w celu wypracowania projektu o księgach gruntowych, odpowiedział Wydział krajowy, że mianować delegata nie może, ponieważ z polecenia Wys. sejmu złożył sam komisyę, która właśnie kończy swoje prace; zarazem wymienił Wydział krajowy c. k. sądowi wyższemu członków swej komisyi, których tenże sąd może o zdanie osobiste zapytywać.

Wydział krajowy przyjął do wiadomości sprawozdanie delegata swego Wgo Ławrowskiego o czynnościach komisyi, złożonej z delegatów c. k. Namiestnictwa, obudwóch c. k. wyższych sądów krajowych we Lwowie i Krakowie, tudzież Wydziału krajowego, w celu ułożenia projektu zmian, przedsięwziąć się mających w terytoryalnym podziale kraju na okręgi powiatowe, sądowe i administracyjne, na podstawie zasady, orzeczonej w ustawie z dnia 19. maja 1868, iż granice okręgów sądowych nie powinny być przecinane granicami okręgów administracyjnych.

Wydział krajowy przyjął do wiadomości doniesienie c. k. prezydyum Namiestnictwa o ustanowieniu nowego posterunku żandarmeryi w Wielopolu.

Wydział krajowy wezwał c. k. Namiestnictwo o zarządzenie wydrukowania instrukcyi ministeryalnej o wykonaniu ustawy wojskowej w osobnej broszurze, jako wydania urzędowego.

Wydział krajowy wyraził p. Adolfowi Gosches lekarzowi w Przemyślanach podziękowanie za złożoną na rzecz lwowskiego zakładu obłąkanych obligacyę pożyczki narodowej z r. 1854 na 1000 złr.

Odezwę c. k. sądu powiatowego w Frysztaku wraz z protokolarnem oświadczeniem posiadacza gruntowego pana Grochowskiego w Markurzowej, iż gotów jest podać do publicznej wiadomość, pewny środek na leczenie wścieklizny pod warunkiem wynagrodzenia w kwocie 1500 złr. — odstąpił Wydział krajowy c. k. Namiestnictwu jako naczelnej władzy sanitarno-policyjnej do załatwienia.

Wydział krajowy zamianował dr. Rożańskiego zastępcą sekundaryusza na oddziale syfilistycznych przy lwowskim szpitalu powszechnym.

W skutek polecenia Wys. sejmu z r. ubiegłego i po zasięgnięciu zdania tak specyalnej komisyi lekarskiej, jakoteż dyrekcyi szpitalu lwowskiego, uchwalił Wydział krajowy przedłożyć Wys. sejmowi wniosek do etatu służby lekarskiej przy szpitalu lwowskim w następującym zarysie:

Na oddziałach chorób zewnętrznych utworzone zostaną dwa nowe prymaryaty, z powodu, że dotychczasowi prymaryusze, którzy są zarazem profesorami wszechnicy, obowiązkom swoim wydołać nie mogą. Tym sposobem liczba prymaryuszów we właściwym szpitalu z wyłączeniem oddziału obłąkanych i położnic zwiększoną zostanie do sześciu.

Liczbę sekundaryuszów w całym szpitalu powiększyć z 6 na 10.

Praktykantów zatrzymać nadal.

Żądanie dyrekcyi szpitala, aby utworzyć posadę protektora, nieuwzględnić z powodu, że w tej mierze podzielone były zdania członków komisyi fachowej.

Płace wyznaczyć następne:

Dla 3 prymaryuszów 1. klasy po 900 złr.
„ 3 „ 2. klasy po 700 złr.
„ 5 sekundaryuszów 1. klasy po 500 złr.
„ 5 „ 2. klasy po 400 złr.

Wszystkim sekundaryuszom przyznać tytułem dodatku na pomieszkanie po 100 złr. rocznie, jeżeli nie będą mieli pomieszkania w naturze.

Dla akuszerki wyznaczyć płacę 250 złr. rocznie.
Dla dyrektora szpitalu 1000 złr. płacy i 500 złr. na pomieszkanie.
Dla rządcy szpitalu 800 złr. płacy tudzież pomieszkanie i opał w naturze.
Dla kontrolora szpitalu 600 złr. płacy i 250 złr. na pomieszkanie.
Dla 1go pisarza, który pobiera od c. k. rządu 105 złr. rocznie, 395 złr. płacy.
Dla 2go i 3go po 480 złotych płacy.
Dla 1go pisarza dziennego 365 złr.
Dla maszynisty 500 złr.
Dla woźnego 300 złr.
Dla 2 oddzwiernych po 260 złr.

Zarazem uchwalił Wydział krajowy uczynić wniosek względem uregulowania w takim samym stosunku płac lekarzy, urzędników i służby przy szpitalach krakowskich.

Wymienionej wyżej komisyi lekarskiej, złożonej z pp. dr. Ziembickiego, dr. Krzeczunowicza, dr. Millereta i dr. Berthleffa przedłożył Wydział krajowy zapytanie: „Czyli jest pożądanem oddanie pielęgnowania chorych siostrom miłosierdzia?“ Komisya oświadczyła się jednomyślnie za oddaniem obsługi i nadzoru chorych siostrom miłosierdzia pod warunkiem, żeby im nie był powierzony zarząd szpitalu, i żeby nie oddawano im żywienia chorych jako przedsiębiorstwo.

Zawarłszy z Siostrami Miłosierdzia kontrakt z uwzględnieniem powyższych warunków, postanowił Wydział krajowy wypracować instrukcye, określające dokładnie stosunek Sióstr Miłosierdzia do dyrekcyi szpitala i lekarzy ordynujących odnośnie do §§. 7., 11., 12. i 18. zawartego kontraktu.

Wydział krajowy przesłał c. k. Namiestnictwu do załatwienia prośbę zwierzchności gminnej Manasterzysk, ażeby wybory sejmowe odbywały się w Manasterzyskach a nie w Buczaczu.

Wydział krajowy udzielił pogorzelcom z Drozdowic tytułem bezzwrotnej zapomogi 150 złr. na ręce wydziału powiatowego.

Na wniosek wydziału powiatowego staromiejskiego, aby Wydział krajowy wniósł do sejmu projekt do ustawy, iż delegat Wydziału powiatowego przy wyborach sejmowych wchodzi w skład komisyi wyborczej, dał Wydział krajowy odmowną odpowiedź z powodu, że wydziałom powiatowym służy prawo czynienia wniosków do sejmu za pośrednictwem Wydziału krajowego jedynie w sprawach powiatowych, a Wydział krajowy nie widzi się spowodowanym do postawienia takiego wniosku od siebie.

Na żądanie innych wydziałów powiatowych, o wyjednanie u c. k. rządu, aby już obecnie dwóch delegatów wydziałów powiatowych do komisyi wyborczych przypuszczono, odpowiedział Wydział krajowy, że żądanie takie byłoby wezwaniem c. k. rządu do zmiany sejmowej ordynacyi wyborczej, a tem samem do łamania obowiązyjących praw, które stanowią wyraźnie o składzie pomienionych komisyi, i że z tego względu Wydział krajowy uczynić je nie jest w możności.

Lwów, 8. lipca.

Wczoraj odbyły się w naszej stolicy i w innych miastach osobno w sejmie reprezentowanych, tudzież w trzech izbach handlowo-przemysłowych, wybory posłów na sejm krajowy.

Rezultat wyborów we Lwowie jest następujący: Zapisanych wyborców było 5967. Głosowało 3550. Absolutna większość 1776. Otrzymali: dr. Herman Frenkel 2344 gł., p. Wacław Dąbrowski 1923 gł., dr. Smolka Franciszek 1895 gł., dr. Floryan Ziemiałkowski 1893 gł.

Niżej absolutnej większości otrzymali: dr. Czemeryński 1744 gł., dr. Kabath 1730 gł., dr. Euzeb. Czerkawski 736 gł., p. Szuman Jan 639 głosów.

Wybory przeciągnęły się do późnej godziny. Z ubolewaniem zapisać musimy, iż wieczorem przyszło w niektórych miejsach do nieporządków i excesów, które wywołały potrzebę wystąpienia wojska. Dopiero po ogłoszeniu rezultatu wyborów, które nastąpiło około godziny 11. w nocy, uciszyły i rozeszły się wzburzone tłumy hałaśliwych uliczników i miasto przybrało zwykłą swoją postać spokojną.

Izba handlowo-przemysłowa lwowska wybrała posłem prezesa swego p. Józefa Breuera.

Rezultat wyborów w innych miastach według telegramów jakie dotychczas otrzymaliśmy, był następujący:

W Przemyślu wybrany został książę Adam Sapieha.

W Drohobyczy wybrany dr. Ludwik Wolski.

W Samborze wybrany p. Julian Szemelowski, burmistrz miasta Lwowa, 378 głosami, przeciw p. Wołośiańskiemu, który otrzymał 171 głosów.

W Jarosławiu wybrany hrabia Władysław Badeni.

W Rzeszowie wybrany dr. Euzebiusz Czerkawski.

W Brodach Izba handlowa wybrała jednogłośnie Jego Exc. kanclerza państwa, hr. Beusta.

W okręgu wyborczym miasta Brody głosowało 476 wyborców. P. Natan Kallir otrzymał głosów 390, dr. Henryk Gottlieb zaś głosów 84.

W Nowym Sączu wybrany 277 głosami na 422 głosujących dr. Julian Dunajewski, profesor uniwersytetu Jagielońskiego.

W Białej wybrany p. Franciszek Strzygoski młodszy, fabrykant, większością 81 głosów; resztę głosów 49 otrzymał c. k. radca namiestnictwa i starosta przemyski p. Seidler.

W Stanisławowie wybrany dr. Ignacy Kamiński.

W Kołomyi wybrany p. Krzysztof Bogdanowicz, właściciel Dżurkowa, większością 523 głosów. Współkandydat p. Herman Frenkel otrzymał 165 głosów.

W Tarnopolu wybrany p. Zygmunt Sawczyński 447 głosami na 574 głosujących.

Według telegramów „Gazety Narodowej“ wybrani zostali:

W Stryju dr. Floryan Ziemiałkowski.

W Tarnowie były poseł dr. Klemens Rutowski.

Uzupełniając podane poprzednio wiadomości o rezultacie wyborów z mniejszych posiadłości, donosimy co następuje: W okręgu Skałat-Grzymałów wybrany został ks. Ignacy Halka.

W okręgu wyborczym Dąbrowa-Żabno wybrany p. Szczepan Żołądź, wójt sieradzki.

Na powtórnem zgromadzeniu przedwyborczem w Krakowie, odbytem dnia 6. lipca, występowali jako kandydaci: dr. Samelson (interpelowany przez p. Muczkowskiego), dr. Juw. Boczkowski, dr. Józef Majer i dr. Zyblikiewicz. Zrzekł się kandydatury p. Wład. Anczyc, poczem p. Chmurski postawił kandydaturę p. Alfreda Szczepańskiego, który zabrawszy głos pod koniec posiedzenia, przemawiał nie tyle za swoją kandydaturą, jak raczej przeciw wyborowi dra. Zyblikiewicza z miasta Krakowa, utrzymując, iż wspomniony kandydat najwłaściwiej przez większe posiadłości powinien być wybrany. Następnie odbyło się głosowanie na próbę.

Nazajutrz, tj. wczoraj rano komitet przedwyborczy ogłosił następujący rezultat głosowania: U wejścia do sali zapisanych było 528 wyborców; w głosowaniu wzięło udział 256 obecnych. Najwięcej głosów otrzymali: dr. Zyblikiewicz 242 gł.; p. Leon Chrzanowski 105; dr. Józef Majer 173; dr. Szymon Samelson 150; dr. Warschauer 103; dr. Juwenal Boczkowski 69 głosów — 7 głosów padło pojedynczo na inne osoby.

„Czas" ze swej strony polecał wybór dr. Zyblikiewicza, dra Majera i dra Warschauera.

W okręgu wyborczym wielickim głosowało 31 wyborców włościańskich, po większej części z okolic nadrabskich, na N. Pana, a to pomimo przedstawień komisyi wyborczej i p. starosty powiatowego, iż takie głosy zapisane ani liczone być nie mogą. Powyższe oddawanie głosów tłomaczy korespondent „Czasu" chęcią uniemożebnienia wyboru posła, któryby zasiadł w sejmie krajowym. Zamiar jednak ten, jeśli istniał rzeczywiście, spełzł na niczem, albowiem p. baron Henryk Konopka otrzymał absolutną większość 51 głosów i obwołany został posłem.

Już przy wyborach wyborców wydarzało się, jak pisano do „Fremdenblatt", że w niektórych miejscach prawyborcy nie chcieli wybierać wyborców, oświadczając, iż po reprezentacyi krajowej i państwowej nie spodziewają się niczego dobrego dla siebie. Jednemu z kandydatów, chcącemu przemówić do wyborców, oświadczyli ci ostatni krótko i węzłowato, ażeby się daremnie nie trudził, gdyż tym razem wcale wybierać nie będą. Na zapytanie zdumionego kandydata o przyczynę, odpowiedzieli: „Mówiliście nam nieraz, że od rządu wiedeńskiego niczego się spodziewać nie można. Mieliście słuszność i chcielibyście także opuścić Radę państwa. Chcemy to więc zdać raz na Cesarza, który ma dosyć rozumu, aby uporządkował wszystko bez was."— Władze rządowe dokładały wszelkiego starania, aby pokonać niechęć włościan do wyborów.

Wiedeń. Najjaśniejszy Pan przybył d. 5. b. m. z Ischl do Wiednia.

— Dr. Stremayr złożył d. 5. b. m. jako minister przysięgę przed Najjaśniejszym Panem.

— „Oester. Corr." pisze: „J. Ex. minister finansów dla całego państwa Lonyay przybędzie d. 13. b. m. z kąpiel w Pistyan do Wiednia i obejmie kierownictwo swego ministerstwa. Nowy minister zajmie się przedewszystkiem przedłożeniem do najwyższego postanowienia prośby o dymisyę szefa sekcyi Weninger i wyszukaniem jego zastępcy. Niezawodnie z przykrością przyjdzie J. Ex. ministrowi finansów załatwić tę sprawę, gdyż łączyły go z dzisiejszym szefem sekcyi oprócz zgody w zasadach i zapatrywaniach nadto jeszcze stosunki osobistej przyjaźni. Powodem rezygnacyi z posady szefa sekcyi było, jak się dowiadujemy, stanowisko większości sejmu węgierskiego wobec pana Weningera w sprawie kandydatury na prezydenta obrachunkowej izby państwa. Wszelkie inne wersye o powodach ustąpienia szefa sekcyi Weningera są mylne.

— "Wiener Ztg." pisze: „Ministerstwo oświaty otrzymawszy doniesienie, że w dyecezyi St. Pölten odbywają się osobne egzamina młodzieży szkolnej z nauki religii w kościołach wysłało do władz szkolnych niższo-austryackich reskrypt, które d. 28. czerwca 1869 do Szląska wysłało. Reskrypt ten mówi, że kościołowi wolno przekonać się w każdej chwili przez swe organa o nauce religii w szkołach. Gdyby jednakże organa kościelne zarządzały egzamina z religii w sposób demonstracyjny po za szkołą i z pominięciem władz szkolnych, natenczas byłby to aką czysto religijny, w którym nauczyciele udziału nie wezmą, do którego dzieci ze strony władz szkolnych nie będą zwoływane i którego rezultata na świadectwo szkolne żadnego wpływu wywierać nie mogą."

Berlin. Związek północno-niemiecki zamierza ustanowić jeszcze pewną liczbę konsulatów. Przy zakładaniu i obsadzaniu tychże uwzględnione być mają życzenia stanu handlującego. Z tego też powodu pruski minister handlu zażądał od kupieckich korporacyi zdania mu opinii. W roku zeszłym zażądane zdanie opinii podobnej ściągało się na ustanowienie odnośnie obsadzenie konsulatów w Boulogne, Kijowie, Lugdunie, Mariampolu, Medyolanie, na wyspie św. Wincentego, na Przylądku Dobrej Nadziei, w St. Dénis na wyspie Réunion, w Delfzyl, Inverness, Groningen, Ostendzie, Leodyum, Calais, Helsingborg, Siam, Paramaribo, la Paz w Boliwii i Paranagua.

Wiadomość, podana przed kilku miesiącami przez jeden z szlezwickich dzienników a przez wiedeńskie gazety potwierdzona, której tu jednakże półurzędownie zaprzeczono, jakoby Prusy w Wiedniu poczyniły kroki, ażeby się z Austryą porozumieć pod względem wykonania artykułu 5. traktatu pragskiego, obecnie reprodukowaną jest na nowo w korespondencyach z tym dodatkiem, że Prusy są zdecydowane w tym celu odstąpić od żądanych od Danii gwarancyi dla Niemców w Północnym Szlezwigu. Tu — jak powiada „Post" — nic nie wiedzą w kołach dyplomatycznych o podobnych rokowaniach i nie wierzą też w krążące o tem wieści.

Londyn. Śmierć lorda Clarendona wywołała w składzie gabinetu angielskiego następujące zmiany: Granville zostaje w miejsce lorda Clarendon ministrem spraw zewnętrznych. Kimberley (dawniej lord Wodehouse) w miejsce Granvilla ministrem kolonii a Viscount Halifax zajął miejsce Kimberleya. Forster pozostaje wiceprezydentem rady naukowej i otrzyma krzesło i głos w gabinecie, czego dotychczas nie posiadał. Lord Kalifax jest już znanym mężem stanu. Pod swem dawnem nazwiskiem bowiem Sir Charles Wood piastował wysokie godności. Od r. 1846 do r. 1858 był kanclerzem skarbu, prezydentem urzędu kontroli i pierwszym lordem admiralicyi, od r. 1859 do r. 1866 był ministrem dla spraw indyjskich a w ostatnich latach został członkiem izby wyższej.

— Po załatwieniu kwestyi nauki religi dyskusya nad ustawą o szkołach ludowych postępuje tak prędko, że postanowienia jej jeszcze w tym roku będą mogły wejść w życie. Na posiedzeniu parlamentu z d. 1. b. m. wyrządzono krzywdę ustawodawstwu pruskiemu, gdyż projekt wyjęty ztamtąd prawie w całości a żądający bezpłatnego udzielania nauki w publicznych szkołach ludowych, odrzucono znakomitą większością. Izba niższa parlamentu nie przyjęła tego wniosku Dixona dla następujących powodów: Bezpłatna nauka jest najpierw krzywdą dla tych rodziców, którzy posyłają swe dzieci do innych szkół płatnych a zatem ponosićby musieli podwójne koszta: opłatę szkolną i podatek szkolny. Wreszcie bezpłatna nauka zdaniem opponentów ma obrażać dumę zamożnego robotnika i wstrzymywać go od wysyłania swych dzieci do szkoły ludowej. Auberon Herbert zwrócił uwagę na to, że nie można zaprowadzać przymusu szkolnego, skoro ubodzy rodzice nie zostaną uwolnieni od opłaty szkolnej. Mimo tych uwag przy głosowaniu powstało za wnioskiem Dixona 32 a przeciw niemu 257.

Paryż. Sobotnia dyskusya w ciele prawodawczem nad petycyą książąt Orleańskich zakończyła się przejściem do porządku dziennego ogromną większością głosów. Pragnący powrotu książąt i budujący na nich nadzieje polityczne, nie mogli naturalnie wypowiedzieć całkowitej prawdy. Zaręczać, że pobyt książąt w Paryżu bynajmniej nie zdoła zaszkodzić dworowi cesarskiemu, także nie wypadało, by nie pomniejszać zawczasu ich wartości wewnętrznej. Republikanie wstydzili się otwarcie wypowiedzieć, że obie dynastye są im całkiem obojętne. Dawnym stronnikom Orleanów, jak panom Odilon Barrot, Prevost-Paradol, Daru, Buffet, którzy żywią nadzieję przeistoczenia cesarstwa na ideał państwa konstytucyjnego, petycya książąt była w ogóle nie na rękę. Dość, że przemawiał za nią najgoręcej pan Jules Favre, który w roku 1848 najmocniej dekret wygnania popierał. P. Ollivier oświadczył, że przyzwolić dziś na powrót Orleanów, byłoby to tem samem, co uznać ich pretensye do tronu. Stronnicy książąt mienią to oświadczenie niezręcznem i cieszą się, że pan Ollivier sam niejako postawił kandydaturę Orleanów do tronu.

Wśród dyskusyi zapytał hr. Keratry ministra sprawiedliwości, czy w archiwum jest choć jeden dowód, że rodzina Orleanów konspirowała kiedykolwiek w r. 1848? Przytem dodał mowca: „Mówicie, że jesteście potęgą; pokażcie, że jesteście sprawiedliwością." Ollivier rzekł, że rząd nie ma odpowiedzi na tę interpelacyę. Estancelin Esquiros żądali, by petycyę Orleanów odesłano do ministrów, gdyż rodzina ta nie działała nigdy na niekorzyść dzieła wynikłego z woli narodu. Przy głosowaniu powstało za wnioskiem komisyi żądającym przejścia do porządku dziennego 174 a przeciw wnioskowi 31 deputowanych. Pomiędzy tymi ostatnimi znajdowali się członkowie prawicy i lewego centrum, wielu członków lewicy republikańskiej i konstytucyjnej, a mianowicie: Jules Favre, Pelletan, Esquiros, Jules Simon i Thiers. Hr. Daru wstrzymał się od głosowania. Buffet głosował za przejściem do porządku dziennego.

— „Reveil" ogłosił d. 2. b. m., że jego główny redaktor znany pisarz Delescluze wyjechał z Francyi. Delescluze został skazany na 13 miesięczne więzienie. Przyjaciele jego nie chcieli dopuścić, by w podeszłym wieku siedział przez 13 miesięcy w więzieniu wobec świeżych rozporządzeń wydanych na niekorzyść więźniów politycznych. Zaraz po skończonym procesie, w którym skazany został Delescluze na 13 miesięcy więzienia wytoczono temu dziennikowi drugi proces za obrazę majestatu, którą popełnić miał przez przedrukowanie jednej anegdotki z „Figara."

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) (Gwałt publiczny.) Dnia 5. b. m. stawali przed sądem (przewodn. radca sądowy p. Petul, oskarzyciel podprokurator p. Sawczyński) Andruch Krysko, 67 l., ojciec 1 dz., rz. kat. i Stefan Sałamacha, 39 l., ojciec 6 dz., gr. k., oba gospodarze w Hucisku pod Żółkwią.

Oskarżenie opiewa: Krysko wezwał swojego sąsiada Kościa Czerwinkę do swojego pomieszkania, gdzie go upoił, nieprzytomnego sznurem związał, bił go nogami po piersi i złamał mu cztery ziobra po prawym boku. Krysko przyznaje, że wraz z Sałamachą Czerwinkę związał i kilka razy uderzył, zaprzecza jednak, że żebra połamał. Dalej oświadcza, że działał niby dla własnej obrony. Lecz z dochodzeń sądowych pokazuje się, że się mścił na Czerwince za to, że mu jego drób szkodę zrobił. Krysko jest według świadectwa gromady człowiek złośliwy, niespokojny i do ekscesów skłonny. Zresztą nie chciał nawet na drugi dzień Czerwinkę z więzów uwolnić i do domu puścić, jak świadkowie twierdzą. Sałamacha przyznaje się i tłomaczy, że jako gość działał na rozkaz Kryski. Sąd skazał Kryskę na 6 miesięcy ciężkiego więzienia z 2razowym postem w każdym tygodniu, Salamachę zaś na 14 dni z postem. Obaj zapowiedzieli rekurs.

(Oszustwo.) Dnia 28. czerwca stawali przed kolegium 3 sędziów (przewodn. radca sądowy p. Ortyński, oskarzyciel radca sądowy p. Jakubowski, obrońca p. prof. dr. Rulf i p. adw. dr. Schaff) Marek Srul Karp, handlarz z Gródka, zamożny, 22 l., stanu wolnego i Josel Rozen, karczmarz z Gródka, 42 l., ojciec 5 dz. Oskarżenie opiewa: gospodarz Michał Czorny z Haliczanowa oglądał w Gródku na targu klacz, przy której nikogo niebyło, gdy do niego przystąpił nieznajomy mu Rozen, twierdząc, że jest faktorem właściciela tej klaczy, i po długim targu sprzedał ją Czornemu w obecności świadka za 40 złr. Po chwili przybyli Karp i niejaki Moszko Stark jako właściciele klaczy, i Karp odebrał 40 złr., lecz klacz gdzieś znikła, i Czorny jej nie odzyskał.

W skutek wytoczonego śledztwa przyznał się Rozen do winy i powołał Karpa i Starka jako współwinnych. Karp oświadcza, że od Czornego odebrał 40 złr. z namowy Rozena, lecz nie wiedział, że Czorny został oszukany. Brat Karpa zresztą złożył do sądu 40 złr. dla zaspokojenia Czornego.

Pewnemu gospodarzowi wiejskiemu skradł Karp w Gródku w jednym sklepiku rękawice, lecz został ścigany i rękawice mu odebrano, w skutek czego rozgniewany Karp włościanina laską pobił i na lewej ręce ciężko skaleczył.

Dalej usiłowało pewnej nocy na pastwisku koło Koropusz pod Rudkami dwóch żydków bez butów 3 koni ukraść, lecz spostrzeżeni przez ludzi uciekli.

Zaraz po temu przytrzymano obok pastwiska Karpa, który chciał uciekać, i znaleziono w jego wózku 2 pary butów; Karp twierdził, że buty te dwaj nieznani żydzi na jego wózek położyli, później zaś, że je znalazł w rowie.

Dalej skradziono inną razą w Koropużu z pastwiska 3 koni, i Karp przyznał się przed świadkami, że on jest sprawcą tej kradzieży. — Karp jest dalej obwiniony, że swój paszport udzielił niejakiemu Schaji Stochowi.

Sąd skazał Karpa na 1 rok ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu (wniosek 2 lata i 2razowy post w tygodniu), Rozena zaś na 2 miesiące z postem

w każdym tygodniu (wniosek 4 m.). Obaj przyjęli wyrok. Względem Starka została rozprawa odroczona.

Ogłoszenie konkursu.

W miejskim gymnazyum niższem jasielskim mają być obsadzone dwie posady nauczylskie, każda z roczną płacą 735 złr. w. i trzema dodatkami decenalnemi po 105 złr. w. a. oraz z prawem udziału w trzeciej części opłat szkolnych.

Na jedną z tych posad wymaga się kwalifikacyi naczycielskiej z zakresu nauk filozoficznych, na drugą zaś z geografii i historyi powszechnej.

Prawo prezentowania na te posady przysłuża radzie miejskiej jasielskiej.

Kandydaci zgłosić się mają do Rady szkolnej krajowej wprost, albo jeżeli już w służbie publicznej zostają za pośrednictwem przełożonej władzy aż do dnia 15. sierpnia b. r.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 2. lipca 1870.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

— Ministerstwo handlu udzieliło bankierowi wiedeńskiemu Wiktorowi Erlanger pozwolenie na przedsięwzięcie technicznych robót przygotowawczyeh do kolei żelaznej z Tarnowa do granicy galicyjsko-węgierskiej w kierunku ku Eperies.

Ceny targowe w miesiącu czerwcu:

	Miejsce targu:									
	Nowytarg		Wadowice		Pilzno		Brzozów		Tarnobrzeg	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	26	6	.	4	44	4	45	4	.
„ żyta	4	22	4	25	2	92	3	17	2	20
„ jęczmienia . .	3	59	3	40	2	70	2	82	2	20
„ owsa	3	54	2	80	2	.	2	55	1	60
„ grochu	2	30	5	.	.	.	3	6	.	.
„ hreczki	2	.	.	.	.	.	2	10	.	.
„ kukurudzy . . .	.	.	4	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	1	50	1	70	.	80	1	49	.	80
Cetnar siana	3	50	2	80	1	60	1	96	1	.
Sąg drzewa twardego	5	90	7	20	8	50	5	50	6	.
„ „ miękkiego	4	25	5	80	5	50	3	50	5	50
Funt mięsa wołowego	.	16	.	20	.	16		16	.	14
Miara wina	1	60	.	80	.	.	.	50	.	50
„ piwa		20		18	.	.	.	16	.	20
Wyrobnik z wiktem		40	.	30	.	35	.	.	.	25
„ bez wiktu .		70	.	55	.	.		.		40

Lwów, 7. lipca. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8złr. 50 c. do 9 złr. 50 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 75 c. do 5 złr. — c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 75 c. do 5 złr. — c., owies 100 ℔ 3 złr. 30 c. do 3 złr. 40 c., kukurudza 170 ℔ 5 złr. 25 c. do 5 złr. 30 c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 60 c. do 4 złr. 80 c., koniczyna 180 ℔ 32 złr. — c. do 36 złr., rzepak 13 ℔ — złr. — c. do — złr. — c., lnianka 150 ℔ — zł. — c. do — złr. — c., groch 180 ℔ 5 złr. 25 c. do 6 złr. 15 c.; łój 100 ℔ 32 złr. — c. do 32 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 17 złr. 50 c. do 18 złr. — c., chmiel 100 ℔ 45 złr. — c. do 50 złr. — c.; spirytus wiadro 15 złr. — c. do 15 złr. 25 c.

Wyciąg z protokołu posiedzenia komitetu c. k. Towarzystwa gospodarskiego galic. z dnia 8. czerwca 1870 r.

Przewodniczący Prezes Tow. Obecni pp. Henryk Strzelecki, Edward hr. Dzieduszycki, Cezary Haller, Waleryan Podlewski, Felix dr. Strzelecki i Kazimierz dr. Chłędowski.

(Dokończenie.)

IV. Na wniosek tegoż referenta zatwierdzono przedłożony przez dyrekcyę Dublańską porządek examinów z drugiego półrocza roku szkolnego $18^{69}/_{70}$, według którego egzamina odbyć się mają w dniach od 21—30. czerwca i uchwalono: Przesłać zwykłe ogłoszenia i zawiadomienia do dzienników, do Namiestnictwa i Wydziału krajowego.

Delegatów ma wyznaczyć p. referent w porozumieniu z prezydyum Komitetu.

V. Tenże referent przedkłada wypracowany przez dyrekcyę Dublańską statut stacyi doświadczalnej machin i narzędzi rolniczych, który Komitet przyjmuje z małemi zmianami, i poleca takowy ogłosić w „Rolniku" i innych dziennikach.

VI. Ułożony przez referenta spraw statystycznych Dr. Chłędowskiego rozkład prac statystycznych na rok bieżący — uchwalono odesłać do ściśnionej komisyi statystycznej — i w skład tejże zaprosić pp. Henryka Strzeleckiego, Cezarego Hallera i wyżwzmiankowanego referenta.

Również uchwalono na wniosek Prezesa: odesłać do osobnej komisyi wypracowane przez p. Henryka Strzeleckiego unormowania rachunkowości Tow. szkoły i folwarku — z tem jednak zastrzeżeniem, iż co komisya ta uchwali, prezydyum Komitetu upoważnionem być ma przeprowadzić bezzwłocznie, bez dalszego wnoszenia na Komitet.

Do komisyi powołano pp. H. Strzeleckiego, Podlewskiego i Hallera.

VII. Wzięto do wiadomości, iż delegowana do Snopkowa komisya, lustracyę swą odbyła.

VIII. Na zapytanie Oddziału Husiatyńskiego, jak ma sobie postąpić w kwestyi wystawy Husiatyńskiej, którą odroczył jedynie dlatego, iż niebył pewnym przyzwolenia ze strony rządu rosyjskiego otwarcia granicy w czasie wystawy — obecnie zaś toż przyzwolenie otrzymał, a nie jest pewnym, czyli je na rok przyszły uzyska — uchwalono zgodnie z wnioskiem referenta p. Podlewskiego: odpowiedzieć, iż w obec wystawy Ułaszkowieckiej, o której Oddział nie wiedział, starając się o pozwolenie u rządu rosyjskiego — mała jest nadzieja powodzenia dla wystawy Husiatyńskiej. Doradzać przeto, iżby Oddział okoliczność tę ogłosił dziennikami, a wystawę odroczył do roku przyszłego; w swoim zaś czasie poczynił kroki u rządu rosyjskiego w celu uzyskania tak pożądanego pozwolenia.

Smarzewski
Prezes Towarzystwa gosp.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Praga, 8. lipca. Przy wyborach miejskich według dotychczasowych rezultatów w dzielnicach Pragi: Altstadt, Neustadt, Hradschin, Karolinenthal, Smichów, Wyszehrad, tudzież w miastach Pilznie i Kutenbergu wybrani zostali deklaranci. Kandydaci konstytucyjni otrzymali w kilku miejscach znaczną mniejszość.

Londyn, 8. lipca. „Times" i „Standard" oświadczają, iż Anglia nie może pochwalać kandydatury księcia Hohenzollern do tronu hiszpańskiego. Wyrażają nadzieję, że nieporozumienie wkrótce będzie uchylone.

Madryt, 8 lipca. Kandydatura ks. Hohenzollern notyfikowana będzie urzędownie mocarstwom.

Paryż, 8. lipca. „Constitutionnel" powiada, że skoro rząd przekona się o uporczywości hiszpańskiego ministerstwa, natenczas zerwie z niem stosunki dyplomatyczne. Rząd nie zadowolni się wymijającemi odpowiedziami Prus. Prusy muszą księciu Hohenzollern zabronić przyjęcia korony, tak jak Ludwik Filip księciu Nemours zabronił przyjąć koronę belgijską, jak Anglia i Rosya księciu Alfredowi Leuchtenbergskiemu zabroniły przyjąć koronę grecką, jak Napoleon księciu Muratowi zabronił przyjąć koronę neapolitańską. „Constitutionnel" kończy: Rząd w tej sprawie komunikuje się z wielkiemi mocarstwami, które się skłaniają w tym duchu działać w Berlinie i w Madrycie.

(Spóźnione.)

Paryż, 7. lipca. Na posiedzeniu ciała prawodawczego odpowiedział na interpelacyę minister spraw zewnętrznych, że rząd nie scierpi, aby obce mocarstwo osadzało księcia na tronie hiszpańskim i zagrażało honorowi Francyi. Rząd spełni swój obowiązek bez wahania i bez słabości. Na żądanie przedłożenia dokumentów dotyczących tej sprawy oświadczył minister spraw wewnętrznych, iż dyskusya nad tym przedmiotem byłaby obecnie przedwczesną. Olliver oświadczył, iż rząd pragnie pokoju namiętnie; jeźliby zaś wojna stała się konieczną, rząd nie wda się w nią bez zwołania izby.

Madryt, 7. lipca. Według „Imparzial" w rządzie panuje zupełna jedność. Wybór króla nastąpi 1. sierpnia. Eskadra hiszpańska uda się do niemieckich portów, aby wziąć księcia na pokład.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 7. lipca.								
Akc. gal. kol. żel. K. L. (oprócz kupona bieżącego)	—	—	—	—	236	—	239	—
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	204	50	206	—
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	99	—	101	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	71	50	72	75
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	83	—	83	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	75	40	76	—
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	90	40	90	75
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	90	50	91	50
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	74	60	75	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	100	—	101	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	68	5	75
„ cesarski	—	—	—	—	5	72	5	79
Napoleondor	—	—	—	—	9	73	9	80
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	86	10	6
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	84	1	92
„ papierowy „	—	—	—	—	1	53	1	54
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	77½	1	79
Srebro	—	—	—	—	117	75	119	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5. lipca 1870

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	69.05	69 15
od kwietnia do października po 5%	69.10	69.20
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	237 50	238.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	236 50	237 50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	88.—	89.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	96 65	96 85
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	105.50	106 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	116 25	116 50
Renty Como po 42 lir. austr.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	96.—	97.—
Bukowiny	74.—	74 50
Galicyi	74.50	75.—
Niższej Austryi	97.—	98.50
Siedmiogrodu	78.—	78.50
Węgier	80.—	80.30
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	264 —	265.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	261.60	261.80
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	870.—	872.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	720.—	722.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	591.—	593.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	213 25	213.75
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2115	2125
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	247 75	248.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a w srebrze (20 funt. szt.)	206 25	206.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	372.50	375.50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	200.50	200.70
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	105.50	106.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—.—	76.50
Gal. banku hyp. po 6%	91.—	91.25
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	90.75	91.25
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.70	93 90
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	90.60	91.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92.—	92.50
„ „ „ „ „ w. a.	88.—	89.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. (za 100 zł.)	101.25	101.75
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	97.75	98.25

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	157.—	157.50
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	37.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	16.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	31.—	32.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	30.—	30.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.25	15 75
Salma po 40 zł. m. k.	40 50	41.50
St. Genois „ 40 „ „	29.50	30.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	—.—	—.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	122.—	123.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	61.—	63 —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	21.—	22 —
Windischgrätza „ 20 „ „	20.50	21.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	101.10	101 30
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	100.35	101.50
Hamburg za 100 M. B.	89.80	89.90
Londyn za 10 ft. szt.	121.40	121.50
Paryż za 100 fr.	48.20	48.20

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.79	5.79½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.69½	9.70
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	118.50	118.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 7. lipca.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	59	75
„ „ w srebrze	68	70
Losy z 1860. roku	95	75
Akcye banku wiedeńskiego	715	—
„ „ kredytowego	253	80
Londyn 10 funtów szterlingów	121	70
Srebro	119	10
„ towarem	—	—
Napoleondor	9	75

(1546) **Obwieszczenie.**

Nr. 5862. W c. k. sądzie obwodowym jako handlowym w Samborze wpisaną została w rejestr dla firm pojedynczych firma „Leo Selzer", handlujący zbożem w Samborze.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 22. czerwca 1870.

(1566) **Concurs-Ausschreibung.** (2)

Nr. 2980-165 L. S. R. Am k. k. Untergymnasium in Freistadt sind zwei Lehrerstellen, die eine für classische Philologie, die andere für die historischen Fächer erledigt.

Der Bewerbungsconcurs für diese Stellen wird bis Ende Juli l. J. mit dem Beifügen ausgeschrieben, daß die näheren Bestimmungen aus Nro. 152 dieses Blattes zu entnehmen sind.

Vom k. k. Landesschulrathe in Ober-Oesterreich.

Linz, am 20. Juni 1870.

(1572) **Edykt.** (1)

L. 1851. C. k. sąd powiatowy w Rozwadowie zawiadamia Józefa i Jakóba Labów z miejsca pobytu niewiadomych, że na dniu 13. kwietnia 1870 do liczby 1851 wytoczył przeciwko nim Walenty Laba starszy pozew o zniesienie dekretu dziedzictwa po ś. p. Janie i Kasprze Labie pod dniem 3. września 1868 do l. 1323 wydanego.

Sąd ustanawia dla nieobecnych pozwanych na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie Walentego Ciby wójta z Charzewic, któremu pozew doręcza i do rozprawy ustnej termin na dzień 17go września 1870 o 9tej godzinie zrana wyznacza, oraz wzywa pozwanych, ażeby się z kuratorem względem środków obrony porozumieli, lub innego zastępcę sobie obrali, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisaćby musieli.

Rozwadów, dnia 28. czerwca 1870.

(1569) **Edict.** (1)

Nro. 2791. Vom k. k. Kreisgerichte zu Neu-Sandez wird bekannt gemacht, daß Joachim Ettinger am 28. Jänner 1870 Zl. 441 eine Wechselklage wegen 367 fl. 50 kr. gegen Berl Gottselig und Cipres Gottselig eingebracht hat, und daß den Geklagten, da deren Aufenthaltnicht bekannt ist, Hr. Advocat Dr. Jarosz mit Unterstellung des Hr. Advocaten Dr. Olszewski zum Curator bestellt wird. Die Geklagten werden aufgefordert, dem bestellten Curator die Information und Behelfe mitzutheilen, oder dem Gerichte einen andern Bevollmächtigten namhaft zu machen.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Neu-Sandez, am 20. Juni 1870.

Doniesienia prywatne.

Mam zaszczyt wysokiej Szlachcie i P. T. gospodarzom polecić mój

SKŁAD MACHIN GOSPODARCZYCH

CLAYTONA & SHUTTLEWORTH w Lincolnie i Wiedniu

również najlepiej urządziłem

WARSZTAT REPARACYI MASZYN

we Lwowie przy ulicy Grodeckiej pod l. 691 2/4.

Na teraźniejszą porę utrzymuję **kosiarki i żniwiarki, grabie, przetrząsacze do siana, kieratowe młockarnie, młynki, pługi, brony, sieczkarnie, siewniki rzędowe i szerokorzutne siewniki, po części wyrób oryginalny angielski, po części wyrób wiedeński.**

LOKOMOBILE i MŁOCKARNIE PAROWE

dostarczam rychło po cenach oryginalnych. Urządzenia nowych i reparacyę uszkodzonych machin rolniczych, wykonuję z największą troskliwością, i będzie moim staraniem, przez rzetelną i tanią usługę okazać się godnym położonego we mnie zaufania.

Lwów, w czerwcu 1870.

Jan Wichera.

(1463—5)

C. k. uprzyw. galic. akcyjny Bank hipoteczny

wydaje we **Lwowie** i przez Filie **w Krakowie. Czerniowcach, Białej, Tarnopolu i Samborze**

począwszy od 20. października 1869

Asygnaty kasowe

4 1/2 procentowe wypłacalne w 8 dni po wypowiedzeniu

5 „ „ w 14 „ „ „

5 1/2 „ „ „ 30 „ „ „

(1304—2)

Dyrekcya.

Sommer-Saison 1870.

BAD HOMBURG

bei Frankfurt a. M.

Sommer-Saison 1870.

Die **Heilkraft der Quellen Homburgs** macht sich mit großem Erfolge in allen Krankheiten geltend, welche durch die gestörten Functionen des Magens und des Unterleibs erzeugt werden, indem sie einen wohlthätigen Reiz auf diese Organe ausüben, die abdominale Circulation in Thätigkeit setzen, und die Verdauungsfähigkeit regeln; auch in **chronischen Leiden der Drüsen des Unterleibs, namentlich der Leber und Milz, bei der Gelbsucht, der Gicht** rc., **so wie bei allen den mannigfachen Krankheiten, die ihren Ursprung aus erhöhter Reizbarkeit der Nerven herleiten, ist der Gebrauch der Homburger Mineralwasser von durchgreifender Wirkung.**

Im Badehause werden nicht allein einfache Süßwasserbäder sondern auch russische Dampfbäder, ebenso Sool- und Kiefernadelbäder (mit und ohne Zusatz von Kreuznacher Mutterlauge), Kleien-, Schwefel-, Seifenbäder u. s. w. gegeben.

Mit ausgezeichnetem Erfolg gegen chronische Hautleiden werden daselbst auch seit einigen Jahren Bäder mit verseiftem Mineraltheer angewandt. Die schon seit einer Reihe von Jahren bestehende Kaltwasseranstalt auf dem Pfingstbrunnen ist nach wie vor dem Gebrauch des Publikums geöffnet. Außerdem ist für solche Patienten, welche eine regelmäßige Kaltwasserkur streng gebrauchen wollen, Herr Dr. Hitzel, der sich speciell mit der Leitung der hydrotherapeutischen Kuren befaßt, sowohl in der Anstalt selbst als auch in seiner Wohnung täglich zu sprechen.

Molken werden von Schweizer Alpensennen des Cantons Appenzell aus Ziegenmilch durch doppelte Scheidung zubereitet, und in der Frühe an den Mineralquellen, nach Bedarf entweder allein oder in Verbindung mit den verschiedenen Mineralbrunnen verabreicht.

Das großartige **Conversationshaus** bleibt das ganze Jahr hindurch geöffnet; es enthält prachtvoll decorirte Räume, einen großen Ball- und Concertsaal, einen Speise-Saal; einen vortrefflich ventilirten Billard-Salon, mehrere geschmackvoll ausgestattete Spielsäle, sowie Kaffee- und Rauchzimmer. Das große Lesecabinet ist dem Publicum unentgeltlich geöffnet, und enthält die bedeutendsten deutschen, französischen, englischen, italienischen, russischen, polnischen und holländischen politischen und belletristischen Journale. Der elegante Restaurations-Salon, woselbst nach der Karte gespeist wird, führt auf die schöne Asphalt-Terasse des Kurgartens. Die **Restauration** ist dem rühmlichst bekannten Hause **Chevet** aus Paris anvertraut.

Das **Kur-Orchester**, welches 40 ausgezeichnete Musiker zählt, spielt dreimal des Tags, Morgens an den Quellen, Nachmittags im Musikpavillon des Kurgartens und Abend im großen Ballsaale.

Im vorigen Jahre wurde die günstige Gelegenheit, welche sich gerade darbot, benutzt, dem Publikum die humoristischen Vorstellungen der Künstler vom Theater du Palais Royal in Paris als Novität vorzuführen.

Für die bevorstehende Saison ist eine interessante Abwechslung in Aussicht genommen; von Mitte Juni bis Ende Juli wird eine **Opera comique francais** die beliebten Compositionen von **Auber, Boieldeu, Halevy, Adam, Herold, Ricci** rc. rc. aufführen. die besten Kräfte sind dazu gewonnen, wie namentlich die renomirten Sänger **Capoul, Du Wast, Bataille**, die Damen **Marimon Singelée** rc. rc. von Paris, nebst vollständigem Chor.

Anfangs August beginnt dann die Italienische Oper und dauert bis gegen Ende September; die gefeierte Künstlerin **Adeline Patti** wird wieder hier singen, und zwar diesmal in Gesellschaft der vortrefflichen Altistin Madame **Trebelli**, der Sänger **Wachtel, Bettini, Verger, Bagagiolo** rc. rc.; der Chor ist auf 30 Personen verstärkt.

Bad Homburg befindet sich durch die Vollendung des rheinischen und bairisch-österreichischen Eisenbahnnetzes im Mittelpuncte Europa's. Man gelangt von Wien in 24 Stunden, von Berlin in 15 Stunden, von Paris in 16 Stunden, von London in 24 Stunden, von Brüssel und Amsterdam in 12 Stunden vermittelst directer Eisenbahn nach Homburg. Achtzehn Züge gehen täglich zwischen Frankfurt und Homburg hin und her — der letzte um 11 Uhr — und befördern die Fremden in einer halben Stunde; es wird denselben dadurch Gelegenheit geboten, Theater, Concerte und sonstige Abendunterhaltungen Frankfurts zu besuchen.

(988—5)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.